

अविचेतनं (3. अ + वि°) adj. *unverständlich* RV. 8, 89, 10.

अविच्छेद (3. अ + वि°) m. *das sich-nicht-Spalten, nicht-zertrennt-Werden* AV. 9, 6, 38. ÇAT. Br. 6, 4, 2, 10. 9, 5, 4, 44.

अविज्ञात (3. अ + वि°) adj. *nicht geboren habend* VS. 30, 15.

अविज्ञानत् (3. अ + वि°) adj. *nicht verstehend* RV. 1, 164, 5.

अविज्ञात (3. अ + वि°) adj. *unerkannt, unbekannt*: विज्ञातं विविज्ञा-
स्यमविज्ञातम् ÇAT. Br. 14, 4, 3, 15, 17 (= Bṛh. Âr. Up. 1, 3, 8). 6, 2, 31. 8,
11 (= Bṛh. Âr. Up. 3, 7, 23. 8, 11). M. 4, 129. 10, 57. 11, 87. *unkennlich,
undeutlich, zweifelhaft* VS. 24, 5, 9. Nir. 3, 21. 11, 28. ययु अविज्ञातो ग-
र्भो भवति ÇAT. Br. 4, 5, 2, 10. 11, 5, 8, 6. Kāt. Çr. 25, 1, 12. 10, 13.

अविज्ञातगति (अ° + ग°) m. N. pr. ein Sohn Anila's und der Civa
Hariv. 156.

अविज्ञातगद् (अ° + ग°) adj. *unverständlich sich vernehmen lassend*
AV. 12, 4, 16.

अविज्ञीन (3. अ + वि°) n. *das Entgegenfliegen der Vögel* (पक्षिणामा-
भिमुख्याभिगमनम्) MBh. im ÇKDr.

अवितथ (3. अ + वि°) 1) adj. *nicht unwahr, wahr* ÇABDAR. im ÇKDr.
Çāk. 34, 14. °यम् adv. *der Wahrheit gemäss* M. 2, 144. — 2) N. eines
Metrum (4 Mal — — — — —, — — — — —) COLEBR. Misc. Ess.
I, 148, 162 (XII, 6).

अवितर (von अच् m. °त्री f. Gönner, Förderer, Schirmer: सखीयता-
मविता बोधि सखा RV. 4, 17, 18. सा नो बोधयित्री 7, 96, 2. सखा च श्रेणी
ऽविता च नृणाम् 19, 10. भुवि अविता वामदेवस्य धीनाम् 4, 16, 8. 6, 44, 15.
61, 4. अविता रथानाम् 10, 103, 4. 1, 36, 2. 81, 8. 129, 10. 181, 1. 2, 12, 6.
32, 1. 7, 25, 4. 8, 13, 26. u. s. w.

अवितारिन् (3. अ + वि°) adj. *nicht vorübergehend, bleibend* RV. 8, 5, 6.

अविति (3. अ + वि°) f. 1) *das Nichtfinden*: विन्दाम एतेषामवित्येतेषां
न कुर्मः ÇAT. Br. 13, 2, 2, 15. — 2) *das Nichthaben, Armuth* AV. 16, 6, 10.

अवित्यज (3. अ + वि°) m. n. Quecksilber RĀGAN. im ÇKDr.

अवियुर (3. अ + वि°) adj. *nicht schwankend, nicht zerbrechlich* RV.
1, 87, 1.

अविध्या f. = अवपे क्षिता P. 5, 1, 8. Wohl N. einer Pflanze wie अजध्या.

अविदस्यै (3. अ + वि°) adj. *nicht aufhörend, unerschöpflich*: रयिम्
RV. 7, 39, 6.

अविदीधयु (3. अ + वि°) adj. *sich nicht besinnend, nicht zaudernd*:
(तामाहुः) दातारुमविदीधयुम् RV. 4, 31, 7.

अविडुग्ध (अ° + डु°) n. Schafmilch H. 1278.

अविदूर (3. अ + वि°) adj. *nicht sehr weit entfernt, nahe* AK. 3, 4,
107. R. 3, 20, 38. n. *Nähe, mit dem gen.*: आश्रमस्याविदूरस्थाः R. 1, 9, 12.
अविदूरम् *in die Nähe von, zu — hin*: अचार्यै (क्ष्यान्) तमसाविदूरम् 2,
43, 33. अविदूरात् *in der Nähe* 30, 13. 3, 48, 19. 5, 93, 31. अविदूरतम्
dass. 1, 9, 41. 30, 15. 2, 41, 26. 46, 17. 3, 19, 23. 4, 63, 22. अविदूरे dass.,
mit dem abl. Hip. 2, 1.

अविदूस् (अ° + दू°) n. Schafmilch P. 4, 2, 36, Vārt. 5. H. 1278.

अविदकणी (von अ - विद् + कणी) f. N. einer Pflanze, = अम्बुष्ठा (vulg.
अकनादि), भृङ्गराज BHARATA zu AK. 2, 4, 3, 3. ÇKDr.

अविदकणी (wie eben) f. = विदकणी BHARATA zu AK. 2, 4, 3, 3. ÇKDr.

अविद्य (3. अ + विद्या) adj. *der keine Studien gemacht hat* M. 9, 205.

अविद्या (wie eben) f. *das Nichtwissen, Unwissenheit* AK. 1, 1, 4, 16.

H. 1374. AV. 11, 8, 23. VS. 40, 12—14. ÇAT. Br. 14, 7, 1, 20. 2, 4 (= Bṛh.
Âr. Up. 4, 3, 20. 4, 3). KATHOP. 2, 4. ÇYETĀÇV. Up. 5, 1. Vgl. u. अभिनिवेश 3.
Im Vedānta = माया ÇKDr. Bei den Buddhisten: *Unwissenheit* und
zugleich *Nichtsein* BURN. Intr. 473. 483. 488. 306. 307. 638. LIA. II, 461.
COLEBR. Misc. Ess. I, 396. अविद्यावर्णनं Verz. d. B. H. No. 642.

अविद्यामय (von अविद्या) adj. f. ई *von der Unwissenheit oder der
Täuschung herrührend*: निद्रा PRAB. 16, 16.

अविद्रिष्यै (3. अ + विद्रिष्य von द्रु [द्रु] mit वि) adj. *ohne Riss, un-
durchdringlich, dicht* RV. 1, 46, 15.

अविद्वंस (3. अ + वि°) adj. *nichtwissend, unwissend*: वेदविद्वंसो कृष्ण-
वच्च विद्वान् RV. 5, 30, 3. अविद्वंसो विदुष्टैरे सपेम 6, 15, 10. 1, 120, 2. 10,
79, 6. AV. 4, 18, 2. यद्विद्वंसो यद्विद्वंसो एनाति चक्रमा व्यम् 6, 113, 1. VS.
8, 13. compar.: विदुषो देवा अविदुष्टरासः RV. 10, 2, 4. — ÇAT. Br. 9, 5,
2, 3. 10, 1, 3, 10. 5, 2, 2. 4, 16. u. s. w. KHAND. Up. 5, 11, 5. M. 2, 214. 4, 189.
191. 9, 317. 12, 52.

अविद्विप् s. द्विप्.

अविद्वेष (3. अ + वि°) m. *Abwesenheit von Hass* AV. 3, 30, 1.

अविधर्वी (3. अ + वि°) f. *Nichtwitwe* RV. 10, 18, 7. MEGH. 97.

अविधा Interj. Sch. zu Çāk. 93, 11.

अविर्न m. *Opferpriester* Up. 2, 47.

अविनय (3. अ + वि°) m. *schlechtes, unkluges Benehmen* M. 7, 40, 41.

को ऽयमाचरत्यविनयं तपस्विकन्यासु Çāk. 24. 101, 19. Hir. II, 133. Ka-
thās. 4, 70.

अविनायिन् (3. अ + वि°, das allein nicht vorkommen soll) adj. gaṇa
प्राक्यादि.

अविनीत (3. अ + वि°) adj. *ungezogen, schlecht gezogen, von schlech-
ter Aufführung, ungesittet* AK. 3, 1, 23. TRIK. 3, 1, 26. H. 431. नाविनीते-
र्ब्रजेर्ह्यर्न च लुब्धाधिपीडितैः M. 4, 67. राजन् R. 3, 43, 11. मर्त्या भवाविनी-
तेति (so zu lesen) विह्वलतं शशाप स KATHĀS. 1, 57. f. °ता eine untreue
Frau H. 328.

अविन्ध्य 1) m. N. pr. ein Minister Rāvaṇa's R. 5, 33, 13. 6, 72, 60.
93, 60. — 2) f. या N. eines Flusses Hariv. 7603.

अविपट (अ° + प°) m. Schaffell (?), = अवीनां विस्तारः P. 5, 2, 29,
Vārt. 5.

1. अविपाक (3. अ + वि°) m. *mangelhafte Verdauung* Suçr. 1, 263,
18. 2, 81, 17. 466, 15. 471, 1.

2. अविपाक (wie eben) adj. *an mangelhafter Verdauung leidend*; davon
nom. abstr. °कता Suçr. 1, 171, 14. 2, 402, 5.

अविपाल (अ° + पा°) m. Schafhirt VS. 30, 11. ÇAT. Br. 4, 1, 5, 2.

अविप्रै (3. अ + वि°) adj. *nicht erregt, nicht begeistert*: अविप्रै चिद्दयो
दधत् RV. 6, 43, 2. अविप्रो वा यद्विधिप्रो वेन्द्र ते वचः 8, 50, 9.

अविप्रिय (अवि + प्रिय) 1) m. N. eines Grases, Oplismenus frumen-
taceus (स्यामाक), RĀGAN. im ÇKDr. — 2) f. °या N. einer Pflanze (स्येता-
लता) ebend.

अविमत् (3. अ + वि°) m. N. pr. (?): अविमत्कामविद्वान्: gaṇa का-
र्तकौनपादि.

अविमत् (von अवि) adj. *Schafe besitzend* RV. 4, 2, 5. AV. 6, 37, 1.